

Nr 92.

Av herr **Rogberg**, i anledning av *Kungl. Maj:ts framställning om anslag till avlönande av svenska sjömanspräster i vissa utländska hamnstäder.*

Vid en granskning av kommerskollegiets berättelser rörande sjöfart finner man, att år 1910 antalet svenska ång- och segelfartyg, som ankommit från Argentina, varit 26 stycken om sammanlagt 64,997 nettoton och att antalet svenska fartyg, vilka avgått till samma land, varit 22 stycken om sammanlagt 54,294 nettoton, men att år 1920 motsvarande siffror ställt sig sålunda, att antalet svenska fartyg, som ankommit från Argentina, varit 52 om sammanlagt 143,248 nettoton och antalet svenska fartyg, som dit avgått, varit 60 om sammanlagt 161,529 nettoton. Den ökade betydelsen av Sveriges sjöfartsförbindelser med den nämnda sydamerikanska republiken framgår även av siffrorna rörande sammanlagda beloppet av de bruttofrakter, som svenska fartyg intjänat i frakt mellan Sverige och Argentina samt från skilda utrikes orter till sistnämnda land. Detta belopp uppgick 1920 till ej mindre än 23,733,000 kr. Siffrorna i den allmänna statistiken från 1910 äro ej fullt jämförbara; men motsvarande belopp för svenska fartygs bruttofrakter i direkt fart mellan Sverige samt de två världsdelar, som bildas av Amerikas norra och södra kontinenter, stannade nämnda år vid 1,364,000 kronor. Även om åren 1921 och 1922 på grund av det allmänna tryckta läget skulle visa i alla avseenden lägre siffror än år 1920, så är det dock höjt över varje tvivel, att Sveriges förbindelser med Argentina alljämt äro livliga. Med ökade merkantila intressen följa gärna ökade ideella. Detta har även inträffat i avseende å omförmälta land och särskilt dess huvudstad Buenos Aires. Denna stad är plats för en svensk koloni med svensk kultur och besökes av svenska sjömän i stort antal. Genom kyrkans missionsstyrelses försorg vårdas därstädes i vissa avseenden det från svensk synpunkt ideella av en svensk präst, vilken blivit anställd till svenska sjö-

Bihang till riksdagens protokoll 1923. 3 saml. 29 häft. (Nr 87—93.)

mäns och andra svenska medborgares tjänst och vars verksamhet är gagnande. Hans avlöning är efter svenska begrepp ej ringa, 15,000 kronor; och följaktligen är statsbidrag till hans avlöning synnerligen behövt. Missionsstyrelsen har också hos Kungl. Maj:t gjort framställning därom med 5,000 kronor för budgetåret 1923—1924, men enligt statsverkspropositionen, åttonde huvudtiteln, punkt 41, har framställningen på anförda skäl av Kungl. Maj:t avvisats.

Emellertid synes framställningen, såsom Kungl. Maj:t erkänt, vara behjärtansvärd och böra bifallas, ändå att därför kräves en ökning av det såsom bidrag till avlönande av svenska sjömanspräster i vissa utländska hamnstäder av Kungl. Maj:t för budgetåret å extra stat föreslagna anslaget av 41,500 kr. med 5,000 kr. till 46,500 kr.

För att möjliggöra ett bidrag om 5,000 kr. till avlöning av svensk prästman för verksamhet i Buenos Aires m. fl. platser i Sydamerika får jag vördsam hemställa, att riksdagen i anledning av punkt 41 under åttonde huvudtiteln i statsverkspropositionen måtte besluta

att såsom bidrag till avlönande av svenska sjömanspräster i vissa utländska hamnstäder anvisa för budgetåret 1923—1924 ett extra anslag av 46,500 kr.

Stockholm den 21 januari 1923.

Herman Rogberg.
